

Programa d'actes de la XV Festa de la Carxofa

Diumenge 20 de gener

6a Caminata pels aljubs del terme

Sortida | 8.00 h des del Convent de sant Francesc
 Arribada | 13.30 h a la pista exterior del pavelló municipal
 Inscripcions | Casal municipal, 9 i 10 de gener, de 20 a 21 h
 Placeta dels Bous, 17 de gener, de 17 a 20 h
 Al finalitzar | Es repartirà la típica olleta benicarlanda
 Inscripció | 3 euros
 Patrocinen | Ashland, Carns Ros, Confraria de S. Antoni Abad
 Col·laboren | Benihort tenda, Panaderia-Bolleria Amau, Bodega Bar Miravet, Denominació de Origen Alcachofa de Benicarló, Frutas y Verduras Quique, L'Arjup, Panaderia Montse, Forn i Pastisseria T. Avila, Panaderia y Bolleria Sergio, Evasion Sports, Electro-Mediterráneo Naval, S.L., Fruites i Verdures Sergio, Náutica Oremar, Cazasport Fonsa, Forn de Pa i Bolleria Santi, Benihort

Dilluns 21 de gener

Inauguració de l'exposició de cartells del XII Concurs de la Festa de la Carxofa
Inauguració de l'exposició de pintura temàtica "la Carxofa" organitzada per l'Associació Benicarló Art

Hora | 20.00 h
 Lloc | Antiga presó (Museu Arqueològic) c. Major
 Horari | De 18.00 a 20.00 h, de dilluns a dissabte
 L'exposició romandrà oberta fins al dissabte dia 26 de gener

Dimarts 22, dimecres 23 i dijous 24 de gener

Degustació de platets de carxofa a càrrec de l'alumnat de l'Escola d'Hostaleria de Benicarló de l'Institut "Joan Coromines"

Hora | De 20.00 a 23.00 h
 Lloc | A la cambra agrària, davant la plaça Constitució, CASAL DE LA CARXOFA
 Organitza | Consell Regulador de la Denominació d'Origen
 Col·laboren | IES Joan Coromines i Hosvenma, S.L.

Dijous 24 de gener

Conferència col·loqui a càrrec del famós naturòpata Txumari Alfaro

Hora | 20.00 h
 Lloc | Al saló d'actes del col·legi la Salle

Divendres 25 de gener

Sopar de Gala de la Carxofa de Benicarló

Entrega de premis als guanyadors del XII Concurs de Cartells i Presentació del Llibre de la XIV Demostració Gastronòmica. Homenatge reconeixement a la Cooperativa Agrícola Sant Isidre i entrega del Trofeu Carxofa d'Or 2007 al famós periodista, escriptor i crític gastronòmic Antonio Vergara del Toro. Sopar amenitzat per el quartet simfònic de corda i actuació del mag El Yunkie.

Hora | 21.30 h
 Lloc | Parador de Turisme de Benicarló
 Venda de tiquets en el Parador de Turisme

Dissabte 26 de gener

VI Open de Vela Carxofa de Benicarló
VI Concurs Gastronòmic Terra i Mar

Hora | 10.00 h
 Lloc | Port Esportiu de Benicarló
 Organitza | Club de Vela Benicarló

III Campionat d'Handbol Carxofa de Benicarló

Hora | De 10.00 a 13.00 h
 Lloc | Pavelló Poliesportiu municipal, pista central
 Categories | Partits benjamí i aleví
 Organitza | Club Handbol Benicarló

Torrà popular de carxofes

Venda anticipada de tiquets per a la torrà, als baixos de la cambra agrària al preu simbòlic d'1 euro

Hora | 20.00 h
 Excesa de barbacoes a partir de les 17.00 h.
 Lloc | Plaça de la Constitució, davant de la cambra agrària

Dissabte 26 i diumenge 27 de gener

III Concurs de Tir i Arrossegament Festa de la Carxofa

Proves puntuables de la Comunitat Valenciana
 Horari | De 10.00 a 14.00 h i de 16.00 a 20.00 h
 Lloc | C. dels Boters
 Organitza | Amics del Cavall (Guinnes 2004)

Kedada de Càmping-Caravaning

Lloc | Explanada de l'ermita de Sant Gregori
 Organitza | Caravanas Benimar

Diumenge 27 de gener

Exposició temàtica sobre la Carxofa de Benicarló

A càrrec de l'associació Benicarló Art
 Horari | De 10.00 a 14.00 h
 Lloc | Plaça Sant Bertomeu

Celebració de Missa Major

Ofrenes de carxofa, aigua i terra. Missa presidida per la Reina de les Festes i Cort d'Honor, Fallera Major i Cort d'Honor, Dama de l'associació de Dones Agricultores i Dama de Sant Antoni, acompanyades per la corporació municipal, autoritats autonòmiques i provincials, a més de visitants de les ciutats de Cupelo i Ladispoli (Itàlia). Anira acompanyats per la Colla de Dolçainers de Benicarló.

Hora | 10.00 h

Visita al Tir i Arrossegament

Hora | 11.00 h
 Lloc | C. dels Boters

Inauguració de la XV Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló

Hora | 12.00 h
 Lloc | Als carrers centrals de la ciutat, av. de Joan Carles I, c. de Sant Joan i pl. de la Constitució, oferida pels millors restaurants de la província.

Començament de la degustació gastronòmica després del dispar del coet anunciador

Hora | 12.30 h

Gran mascletà

Hora | 14.00 h
 Lloc | Plaça de la Constitució a càrrec de Pirotècnica Tomás

Número 618-18 gener 2007 - 1'5 euros
 setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu de Benicarló

Arranquen les setmanes de la
carxofa més elitistes

Presentació de la nova revista **BROTS**

EL MOSTOLES VA ACONSEGUIR PASSAR A COSTA DELS BENICARLANDOS

Del 25 de gener al 3 de febrer | JORNADES DEL PINXO

Del 28 de gener al 17 de febrer | JORNADES GASTRONÒMIQUES

Arranquen les setmanes de la carxofa més elitistes

text REDACCIÓ

Molts veïns de la població s'han posat les mans al cap quan han vist els preus que estan assolint els menús de la XV Demostració Gastronòmica de Benicarló. Els preus de les diferents propostes culinàries oscil·len entre els 32 (els més barats) i els 52 euros. Tot un luxe per a moltes butxaques per un producte tant rústic i natural però molt saborós. La gent es pregunta si, com el gasoil o les hipoteques el preu del menú de carxofa es troba afectat per una bombolla o per la crisi internacional que afecta tots els sectors i butxaques. Preus al marge, el cert és que la tretzena d'establiments participants han preparat unes propostes molt abel·lidores.

Del 20 de gener al 17 de febrer Benicarló tornarà a omplir-se de sabors, festa i rostres de la comunicació molt coneguts per a festejar amb magnificència el moment de més esplendor de la carxofa amb denominació d'origen de Benicarló. El programa festiu arrenca amb la VI Volta a Peu pels Aljubs, que organitza el Consistori per al pròxim dia 20 i en el qual col·laboren diverses empreses de la localitat. Del dimarts 22 al dijous 24 serà el torn de la degustació de plats de carxofa cuinats pels alumnes de l'Escola d'Hostaleria de l'IES Joan Coromines, amb la novetat d'una carpa perquè puguen cuinar amb més comoditat. Es tracta d'una opció més assequible, al igual que la ruta de pinxos de carxofa programada amb degustacions a dos euros de pinxo i beguda.

Les jornades

El comunicador i naturòpata Txumari Alfaro realitzarà una conferència sobre les cures naturals i les característiques naturals i sanes de la carxofa. Alfaro va ser líder d'audiència en la franja del migdia amb el programa *La botica de la abuela* (TVE). En el sopar de la Gala de la Carxofa del divendres 25 serà l'escriptor, periodista i crític gastronòmic valencià Antonio Vergara el premiat amb la Carxofa d'Or. Durant la gala, que tindrà lloc en el Parador de Turisme de Benicarló actuarà el conegut mag El Yunke.

COMPOSITE POLYMERS

La banda Ciutat de Benicarló actua al Palau de Congressos de Peníscola

La programació del Palau de Congressos de Peníscola va dedicar la jornada del dia 13 de gener al programa que va oferir l'Associació Musical Ciutat de Benicarló.

El nombros públic assistent va poder gaudir d'un repertori molt divers format en la primera part pel pasdoble Mare Nostrum, de Victorino Bel; Cantus Laetus, concert per a banda i percussió de David R. Gillingham, i Comie Overture, peça de caràcter descriptiu i festiu.

Per a la segona part, el seu director, Pablo Anglés, va escollir un repertori més clàssic, format per la marxa mora El Sultán de Ifach, del mateix director; la selecció de la sarsuela Gigantes y cabezudos, de M. F. Caballero, i l'adaptació de la Marxa eslava de P. I. Txaikovski.

El públic va agrair el treball dels 90 músics presents amb forts aplaudiments i aquests els van correspondre amb un bis amb la marxa mora interpretada anteriorment.

Es tracta del primer concert de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló en un any ple de reptes ambiciosos i de, com en anteriors exercicis on el creixement musical ha sigut molt important, continuïtat en aquesta línia de consolidació entre les millors bandes de la província.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND.

*RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países. © Marca registrada. Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

VINARÒS, 0 – BENICARLÓ, TAMBÉ

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No sé si serà una cosa de l'edat, que ja podria ser. O serà perquè sempre m'han afectat molt els canvis de temps. O tal vegada, és molt possible, perquè cada dia estic més fart d'escriure en aquesta marginalitat que és La Veu de Benicarló i d'una cosa tan marginal com és el CD Benicarló. Pel que siga, però el cos em demana continuar tan bròfec com en les setmanes anteriors i com que tinc l'immens avantatge que no em llig ningú, moniato, puc posar el que em rote sense que se'n ressenten les vendes de la publicació. Que si que en venen cap de cosa d'aquestes? Que no les deuen regalar? Qui ho ha de voler això? Beh!

En resum. El partit que diumenge passat van disputar el Vinaròs i el Benicarló va ser una merda més grossa que el sombrero de Jorge Negrete. Els prejudicis –ho reconec– que sempre han caracteritzat la meua personalitat em van impedir desplaçar-me al poble del costat per presenciar en persona el derbi. Ja se sap, que si no vull que amb diners meus paguen als seus jugadors, que si d'un en un me'ls vull molt però tots junts no hi ha qui els suporte... en fi, coses d'aqueixes. I a més de veritat que em pensava que ens guanyarien, que ens en tornaríem amb la cofa plena. I això sí que no, això el meu cos no ho pot pair de cap de les maneres. Si algú m'haguera assegurat que guanyaríem, mil duros haguera pagat per l'entrada, mil duros. Malgrat tot, una part important del clan familiar –més moderna, amb menys manies– s'hi va apropar i en tornar a casa m'ho van explicar tot amb ets i uts. Per exemple, em

van parlar de la indignació d'un veterà aficionat local que, una vegada acabat el tediós espectacle, va proposar a brams que en comptes de sumar-los un punt a cada equip el que hauria de fer la federació és descomptar-los-el.

Devia ser tot de pena. De puta pena. Els jugadors es comprén que tenen la sang d'orxata i els és

el Servol continua sent un camp de futbol impracticable, irregular, ple de clots i més apte per plantar patates que per a una altra cosa. Això, escatologia pura. Nosaltres, que disposem d'una plantilla de fins estilistas i d'hàbils regatejadors, acostumats a camps de gespa d'última generació, no podíem fer res allà. I així va ser. M'han explicat que els de Xoco van jugar una miqueta menys malament que els de casa i que si al minut vuitanta i tants Burriel tot sol davant el porter arriba a marcar ens en venim cap a casa amb els tres punts i ningú haguera pogut dir que el resultat haguera estat injust. I encara també m'han dit que vam tindre l'immens mèrit de jugar més de mitja hora amb un jugador menys i aquells no van ser capaços ni d'apropar-se a la nostra àrea.

Dilluns de matí vaig sentir les declaracions postmatx que es diu dels dos entrenadors. Al del Vinaròs no el vig escoltar, per a què?, però les del nostre són, com sempre, per sucari-hi pa. Preguntat pel partit va dir que calia felicitar tothom. Però quan va dir tothom volia dir tothom. Primer els futbolistes per la seua esportivitat i garra (més o menys), després les dues aficions per comportar-se i no organitzar aldarulls (però si d'ací no n'eren ni vint!) i, per últim, ell mateix perquè es van enfrontar els dos equips de la seua vida i estava molt content que les coses hagueren sortit tan bé. Sí, sí, això vaig entendre jo.

Ara ja estem empatats a punts amb el tercer per la cua, que és el primer que baixa. Dissabte vinent anem al camp de l'UD Vall d'Uixó, cuer. Si guanyem n'hauré soterrat un, però si perdem... al tanto, si perdem.

igual qui siga el rival. I el públic es comprén que també. Com queden de lluny aquells anys de baralles, matxos morts, coets borratxos pel mig del camp i brega general! Per sort, compte.

De matí els de la directiva del Vinaròs havien organitzat una fideuà popular i tenien un munt de taules amanides perquè la gent anara a menjar i, suposo, beure, per exemple, sangria Don Simón en quantitats industrials per tal d'estar ben animats per a la vesprada. M'han contat que tres quartes parts de tan gran parament es van quedar desocupades. Pobra gent. I ara què faran amb la ingent quantitat de llagostins que degueren comprar per fer el caldo? O el degueren fer amb morralla? No ho sé, cada dia estic més malament, repeteixo.

Abundant en el tema escatològic. M'han assegurat que

“ Ja tenim gelats de carxofa i aviat veurem escumes de carxofa ”

ve de la p gina anterior

Dissabte serà el torn del 6é Open de Vela, el campionat d'handbol i la popular torrà de carxofes. Finalment durant el cap de setmana tindran lloc els actes més participatius amb la Festa de la carxofa, la *kedada* de caravanes en els càmpings de la localitat a la qual ja han confirmat la presència 250 autocaravanes de múltiples autonomies i la ja comentada XV Demostració Gastronòmica de la Carxofa on participaran 19 restaurants de Benicarló i Peníscola. Manolo Rico, president de l'Agrupació de Restauradores de Benicarló va manifestar que al ritme que evoluciona la gastronomia i els tallers de cuina “ja tenim gelats de carxofa i aviat veurem escumes de carxofa”, va indicar. Rico també va recordar que els restauradors fan les jornades per col·laborar amb la festa i el camp

benicarlondo i que, la immensa majoria del producte s'acaba llençant després de manipular-lo. I és que la carxofa és fàcil de

cultivar i de collir si no gela, però és cara a la taula. Els que puguen: bon profit.

www.3x4.info es presenta a Vilafranca

text REDACCIÓ

www.3x4.info ha fet la seua posada de llarg a Vilafranca. Esta iniciativa periodística de les comarques dels Ports, el Maestrat i la Tinença es va donar a conèixer a la societat vilafranquina i pobles veïns el passat dissabte. Veïns de la població i el regidor de noves tecnologies de l'Ajuntament de Vilafranca, Carlos Colom, van donar suport a esta presentació que va comptar amb un xicotet vídeo sobre el portal.

El director del portal, Jordi Maura, va apuntar els objectius de la iniciativa: oferir informació plural i actual dels pobles de

les comarques del Nord de Castelló. www.3x4.info no respon a les sigles de cap grup mediàtic, polític ni empresarial. Es tracta d'una iniciativa periodística que vol donar una visió ampla i global de l'actualitat del nord de Castelló. www.3x4.info vol convertir-se en el mitjà de referència als pobles del nord castellanenc. Per això, poc a poc, pretén anar ampliant l'abast de les notícies que dia a dia es van actualitzant. A més, cal destacar la col·laboració del setmanari televisiu Actual TV i de Televisió de Vilafranca, dos mitjans que han apostat fermament per la seua presència a internet. Ara www.3x4.info iniciarà una sèrie de presentacions per diferents pobles de les comarques amb l'objectiu d'apropar esta iniciativa d'informació a la xarxa.

Teatre de Guàrdia torna a actuar en la ciutat de Càlig

Teatre de Guàrdia torna a actuar en la ciutat de Càlig. En aquesta ocasió, a les deu de la nit del pròxim dissabte 19 de gener en el Centre de Cultura. I no és una actuació normal; és la continuació de la gira de l'espectacle musical "Adéu a Berlín" (Cabaret).

Teatre de Guàrdia oferirà la que constitueix la funció número 19 d'aquest gran espectacle que, des de la seva estrena a Benicarló, l'abril del passat any, ha estat vist per més de 5.000 espectadors. Un enorme èxit teatral sense precedents que, a més de la ciutat de la carxofa, ha estat representada a Vinaròs i Sant Rafel del Riu.

Una vegada més l'acció tornarà al "Kit Kat Klub". Un reducte de llibertat, d'ironia, de diversió, en un Berlín que s'enfonsa. Alemanya, 1931. El retrat de

les vides d'uns personatges que tenen encara la capacitat de somiar. L'esdevenir d'un poble que, deixat de la mà de les seves principals classes dirigents, es deixa arrossegar per l'incipient nazisme. Tota una generació condemnada al desastre.

Una vegada més, la música, el cant, el ball, vestuari, maquillatge i la interpretació dramàtica inundaran l'escenari de màgia, riures, diversió, sentiment, emoció. Els músics de l'Orquestra, les ballarines del cabaret, l'esdevenir de la vida dels personatges increïblement interpretats per Nuria Sánchez, Joaquín Caspe i Sergi Marzá, per citar solament alguns, tornaran a sorprendre i enlluernar al públic assistent.

TRES DESAFIAMENTS AL FRONTÓ DEL COROMINES

text i fotos VICENT FERRER

Excel·lent matinal de pilota valenciana la que es va poder presenciar en el frontó de l'IES Joan Coromines amb tres desafiaments sobre la taula, un de dobles i dos individuals, disfrutant el públic assistent de les tres partides, molt disputada la de dobles, donada la qualitat dels quatre contendents. El club Arrea-li ja ha anunciat per al pròxim mes de febrer nous desafiaments i ja s'està parlant d'un torneig per a les pròximes festes patronals.

Sens dubte va ser la de dobles, la millor partida del matí la que al final van aconseguir guanyar Mañes i Manya a Hugo i Agut, per 25-23, en una partida que s'havia programat a 21, però el fet de com anava d'ajustat el marcador va fer que la partida es prolongués un poc més fins que es van aconseguir dos punts d'avantatge. Amb això els que van eixir guanyant van ser els espectadors, que en bon número, més que en el primer desafiament de fa unes setmana estaven gaudint de la partida. Les dos parelles es van emprar a fons i al final els que van tindre més força al servei es van portar la partida.

Després d'uns minuts on els pilotaris van calfar motors, es va passar a disputar-se el primer desafiament individual. Una partida on Mañes II va posar molta resistència a Hugo Vicent, amb forta lluita en molts punts, però on la major potència a l'hora de traure d'Hugo Vicent, buscant sempre la paret per a dificultar la devolució del contrari, li va permetre dominar la partida, que va acabar guanyant per 31-21.

L'última partida va tindre un desenllaç més fàcil, donada la diferència actual entre Lords II i El Xatet. El guanyador es va mostrar implacable al servei, obtenint més de la mitat dels seus punts amb rapidesa. A pesar de la diferència El Xatet va lluitar fins al final, aconseguint punts a base de córrer molt, que van ser molt aplaudits per l'afició, que sempre sol donar suport el jugador que va per darrere en el marcador.

A la partida es van arribar pilotaris d'altres poblacions de la comarca i entre les partides ja es parlava d'un primer torneig comarcal que ajude a revitalitzar este esport autòcton en el nord del País Valencià.

C. H. OLIVA 33 – CH PENÍSCOLA MAESTRAT 29 El CH Peníscola-Maestrat perd un partit on va merèixer més.

Els peniscolans es van desplaçar dissabte passat fins a La Safor per disputar l'últim partit de la primera volta contra un equip que està situat en llocs de promoció. Des de l'inici es va poder veure que als del Baix Maestrat no els va afectar el llarg viatge i van sortir molt motivats, donant això a avantatges durant tota la primera part. La defensa 5-1 que va plantejar Robert Papic se li va engargussar a l'equip local, i quan podien superar-la es trobaven amb un inspirat Enrique Bayarri a la porteria. Així es va acabar la primera part amb un 13-16 que donava esperances als visitants.

La segona part va començar igual que la primera, i els peniscolans mantenien la renta de tres gols fins als darrers quinze minuts, quan el cansament degut a la curta banqueta va ser la causa de la reacció local i la seua victòria final.

David Escura, pivot peniscolà, declarava al finalitzar l'encontre que "l'equip ha jugat molt bé, fins i tot millor que en els darrers partits, però vam arribar molt justos de forces al final de l'encontre i l'Oliva, que és un equip que vol pujar de categoria, ho va aprofitar. De segur que quan vinguen a casa nostra es trobaran un equip motivat i un partit molt difícil".

Amb el bon regust del joc, encara que no del resultat, el CH Peníscola-Maestrat es desplaça dissabte vinent a la pista del líder de la classificació, el Port de Sagunt, que només ha perdut un partit, precisament al municipal peniscolà. Esperem disfrutar d'un bon partit on l'esportivitat estiga per damunt de tot.

EL MOSTOLES VA ACONSEGUIR PASSAR A COSTA DELS BENICARLANDOS

text i fotos VICENT FERRER

4 MOSTOLES 2008: Jesús, Cleminton, Borja, Saad, Raül Campos; cinc inicial; Javi Llimones, Charly, Jorge i Wiwi.

2 BENICARLÓ ONA URBANA: Leandro, Isco, Vadillo, Valença, Parrel; cinc inicial; David, Tete, Deives i Lolo.

ÀRBITRES: Castro Borges i García Hernández, de Tenerife. Van mostrar targeta groga a Jesus i Charly del Móstoles.

GOLS: 1-0 min. 4, Cleminton. 1-1 min. 8, Isco. 1-2 min. 16, Parrel. 2-2 min. 27, Borja. 3-2 min. 35, Jorge. 4-2 min. 38, Charly.

INCIDÈNCIES: Uns 1500 espectadors en el Pavelló Andrés Torrejón El Soto de Móstoles.

Després del descans el Móstoles 2008 va eixir a per totes, rematant diverses vegades a gol, però sense fortuna. Els locals pressionaven per tota la pista, amb un fort desgast de forces, mentre que els benicarlandos intentaven controlar el partit i eixir a la contra. El pavelló es va convertir en una olla de pressió quan Borja va encertar a rematar i batre Leandro. Això va fer que el Móstoles posara cercol a la porteria benicarlanda, però van aconseguir capejar el temporal i van tornar a manar en el partit quan Leandro va decidir avançar la seua posició en la pista. No obstant Jorge va interceptar un passe i va posar el partit i la classificació per a la Copa en franquia per als locals i els benicarlandos van haver d'atacar a fons ja amb Leandro com a porter jugador, amb el risc que suposava. Javi Limones va poder marcar el quart des del seu camp, més tard Charly no fallava la seua oportunitat, va sentenciar el partit i amb això la segona derrota dels benicarlandos fora de casa.

En el partit que tancava la primera volta el Benicarló Ona Urbana mai es va conformar amb l'empat, va arriscar al jugar amb Leandro avançat i van acabar perdent un partit on l'equip local es jugava el passe a la Copa d'Espanya

L'equip benicarlando, a pesar d'encaixar un gol als quatre minuts després d'un fort tir de Cleminton, va tornar a demostrar que és un conjunt sòlid i com en altres ocasions va continuar jugant com si res haguera passat fins que Isco li va tornar la moneda als locals i també de fort va disparar aconseguia empatar el partit. Això va centrar més als caduferos i va posar nervis en els de Móstoles que veien com estaven fora de la Copa d'Espanya. Va poder desempatar el jove Lolo, però la seua rematada la va detindre Jesus, qui més tard veia la targeta groga.

En defensa el Benicarló Onda Urbana seguia molt seriós i obligava als locals a rematar des de lluny i quan recuperaven baló eixien ràpids a la contra. En una d'estes eixides la jugada va acabar en falta. L'equip va tirar de pissarra i en una jugada on van tocar Valença, Vadillo i Tete, va acabar marcant Parrel al segon pal. El Móstoles 2008 va intentar l'empat abans d'anar al descans però no ho va aconseguir ni amb una perillosa falta.

Còpies	Llibreria
- Color	- Infantil
- Blanc i negre	- Adults
- Plànols	- Text
- Digitals	

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Presentació de la nova revista BROTS

text REDACCIÓ

Una cinquantena de persones van acudir divendres a la nit a la presentació per a la premsa i entitats col·laboradores de la revista Brots. L'acte de presentació de la revista, obert al públic però gairebé organitzat sense publicitar-lo, va despertar l'interés de molts benicarlandos i benicarlandes, el que va sorprendre als organitzadors.

L'editor, Jordi Maura, va explicar que Brots pretén ser un punt de trobada optimista del sector primari, encara, per sort, potent a la nostra població. Des d'una òptica positiva inclourà continguts que aniran de la gastronomia, als cultius de tota la vida. Les entrevistes, les organitzacions o la investigació. Al igual que el nostre terme també preocupa el seu patrimoni. El llegat del passat, d'aquells que van fer el poble que ara tenim. Brots parlarà d'aljubs, sènies, pous, molins, carros, vestimenta, cançons i altres elements etnològics o musicals.

La Fundació Caixa Benicarló digitalitza el fons de José Palanques

Inclou 21.579 imatges que inclouen cartes, organitzadores, catalogues i índexes en la fitxoteca de la Universitat Jaume I

Sobre Alameda Rodríguez Després de la seva mort, el fons de la seva activitat com a corresponent de la Universitat de València i la Universitat de Documentació de la Universitat de València de l'any 1949 ha estat digitalitzat en la seva major part de fotografies en color i negre, a més de registres, organitzadores i índexes de la seva activitat fotogràfica. El fons de la Universitat de València de l'any 1949 ha estat digitalitzat en la seva major part de fotografies en color i negre, a més de registres, organitzadores i índexes de la seva activitat fotogràfica. El fons de la Universitat de València de l'any 1949 ha estat digitalitzat en la seva major part de fotografies en color i negre, a més de registres, organitzadores i índexes de la seva activitat fotogràfica.

La nova imatge de la Caixa Rural incorporarà plantes autòctones

El nou disseny de la revista Brots incorporarà elements autòctons de la comarca, com ara plantes autòctones i animals de la zona.

Restaurants de Benicarló. Després de la presentació va caure una plogudeta curta però intensa. Algú irònicament ja va vaticinar que és una senyal que els brots arrelaran amb força. A l'acte van acudir representants del sector agrari, empresarial, sindical i polític de la comarca.

Mariano Bueno roda en Fustaforma de Benicarló tres episodis del seu programa Remeis al Rebot de Punt 2

text REDACCIÓ

El comunicador i expert en geobiologia, Mariano Bueno (Benicarló, 1958), va rodar en la seva localitat natal tres lliuraments per a la seva secció Casa Sana, dintre del programa Remeis al Rebot, que emet Punt 2. Els episodis, que s'emeten a partir del 28 de gener han abordat qüestions com el reciclatge de piles en la cuina, el control d'humitat a la llar mitjançant plantes vegetals o materials com el guix o la pintura eco amb tintes o colors vegetals. Del menjador de l'habitatge de Santi (propietari de Fustaforma), l'equip de Punt 2 va passar al dormitori, on es va abordar la importància dels teixits i els materials de la roba personal i de la casa. Aquesta secció de Bueno en el programa de Maribel Casany aborda qüestions de tota classe amb l'objectiu de disposar d'una casa més sana i sense perills.

Bueno, pioner i gran divulgador de la Geobiologia i l'Agricultura Ecològica en el nostre país, la seva trajectòria personal i professional li ha permès abastar àrees tan multidisciplinàries com la Física, la Biologia, l'Ecologia, l'Arquitectura, la Psicologia, l'Alimentació Sana o la Salut Natural. Després de realitzar els seus estudis a Suïssa i França, en 1986 va crear el Centre Mediterrani d'Investigació Geobiològica i, en 1991, de la seva mà naixeria l'Associació d'Estudis Geobiològics GEA.

La seva intensa labor investigadora, divulgadora i docent és molt activa. A més dels múltiples cursos teòricopràctics que imparteix per tot el territori espanyol i en diversos països de Llatinoamèrica, realitza prospeccions geobiològiques d'habitatges, assessora a arquitectes i particulars en temes de ecobioconstrucció i col·labora habitualment amb revistes de salut natural o agricultura ecològica, essent també freqüent les seves intervencions en programes de ràdio o televisió i la seva participació com ponent en seminaris o congressos.

Fustaforma disposa de la gamma més àmplia de creacions en fusta adequades per a la salut. Les seves idees han estat guardonades amb premis a la innovació i al desenvolupament de productes destinats a millorar la qualitat de vida. La madrilenya fira de Biocultura va premiar amb l'esment especial les seves cadires, taules i dormitoris eco fabricades amb fusta amb certificació forestal.

CHAVISME A LA VALENCIANA

Quan el president de Veneçuela, Hugo Chávez, tancà -recentment- una televisió que sembla que no li reia les gràcies, sinó que el posava en evidència, rebé la condemna internacional i la dels polítics espanyols -inclosos els valencians més dretans-. Què passa ara, quan el president de la Comunitat Valenciana, sr. Camps, ha decidit fer el mateix amb TV3? On són aquelles condemnes enèrgiques que havíem sentit en l'ocasió anterior? No han atemptat -un i l'altre- contra el dret a la lliure informació, la lliure circulació de les idees i la llibertat d'expressió -que s'explicita en l'article 19 de la carta mundial dels drets humans-? Aleshores, com s'entén que

la decisió del segon -el sr. Camps- es vulga fer passar desapercebuda davant de la ciutadania, per més que don Francisco haja demanat al jutge procedir al tancament d'amagat?

Amb una tal actuació queda ben retratada la catadura moral del PP "valencià" i dels seus dirigents, que no busquen una altra cosa que accontentar a la facció més ultra del seu partit -el franquisme residual pur, que s'aixopluga a les seues files- i al sector de la ciutadania més reaccionari, als qui els va la "marxa" de l'anticatalanisme més furibund, en absència d'un valencianisme presentable.

Marc Antoni Adell

HANDBOL: UNA SETMANA MÉS LÍDERS

INDRET BENICARLÓ 35- VINARÒS "B" 9

Fàcil partit, aquest primer del any 2008, davant d'un Vinaròs "B" que es nota el perquè van últims del grup. Sense complicacions en cap moment, els cadufers van imposar-se en el segon derbi de la comarca, intentant assajar jugades i una nova defensa en pressió cap als extrems contraris. Una molt bona defensa 3-3 tancada, variant-la en una 5-1 va ser insuperable en tot moment pels llagostiners que els pocs gols aconseguits, van ser deguts al error del passe en l'atac local. Molt bon partit de BILAL en eixa prova d'avançat en la 5-1, va suposar nombrosos contraatacs cadufers.

Relaxats durant els 60 minuts, i sense desplegar un gran joc en atac, L'INDRET BENICARLÓ es prepararà molt fort aquesta setmana, perquè aquest proper dissabte, jugaran front el CASTELLÓ.

EL LIDERATGE EN JOC

Este dissabte i en el pavelló de Castàlia, el Benicarló s'enfrontarà al Castelló, empatats a punts, i sense que cap dels dos conjunts conega la derrota. Aquest partit pot suposar l'aclariment d'esta lliga, ja que és l'últim partit de la primera volta.

Una victòria benicarlanda, els deixaria a 2 punts de l'altre conjunt imbatut, i el factor camp en l'última jornada de lliga.

Van jugar

Marc (porteria), Martín(2), Nico(1), Facu(6), Bilal(2), Ruben C(11), Fran(6), Ruben V(6), Joel(1)

CDCASTELLÓ-35 HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT -10

Nou partit jugat pel juvenil femení, aquesta volta contra el Castelló, equip situat en els primers llocs de la classificació.

Durant gran part de la primera part el partit va estar força igualat. Les del Baix Maestrat van poder avançar-se en diferents ocasions, però unes voltes per l'eficàcia de la portera contraria i altres per mala sort, no va ser possible. En aquesta part la defensa de les cadufes, una 6-0, va funcionar força be i ens va permetre robar pilotes i muntar contracops. Però el cansament anava fent que les cames ens pesaren cada volta mes, la qual cosa va permetre a les locals, en els deu darrers minuts d'aquesta part, aconseguir una bona distancia en el marcador (19-6). Sabíem que l'empresa era difícil, ens faltava jugar la segona part amb el marcador en contra, contra un dels millors equips de la lliga i sense recanvis.

La segona part començàvem defenent. Havíem d'aconseguir que la diferencia no fora molt gran, en Benicarló ens van marcar 55 gols. Durant els primers 15 minuts d'aquesta part ho estàvem aconseguint, però a partir d'aquest moment l'esforç de tot el partit ja es començava a notar, el cansament era notable, les cames pesaven i el cap no funcionava amb la rapidesa que necessitàvem. Al final, però, vam eixir orgulloses del nostre esforç i del treball fet durant tot el partit. I els vam demostrar que també sabem jugar a handbol, fent les jugades que anem treballant entrenament rere entrenament

El proper cap de setmana juguem contra el Mislata ací en Benicarló. Un partit que serà molt igualat.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Laura en la porteria, Vanessa, Jessica (1), Cristina (3), Arantxa (1), Aroa (1) i Rosa Mari (4).

IV LLIGA ALEVI D'HANDBOL BAIX MAESTRAT

Començada la Lliga Aleví d'Handbol Baix Maestrat, disputades dos jornades les classificacions en xiques i equips mixtes queden de la següent manera:

MINI HANDBOL (XIQUES)

CLASSIFICACIÓ:

BENICARLO	32:16
ALCOSSEBRE	29:19
PENISCOLA	18:30
ALCALA	17:31
VINAROS	10:6
ST. MATEU	6:10

HANDBOL (EQUIPS MIXTES)

CLASSIFICACIÓ:

1.	BENICARLO	31:17
1.	ALCOSSEBRE	31:17
3	VINAROS	26:22
4	CANET LO ROIG	24:8
5	BENICARLO 2	22:26
6	ST. MATEU	16:16
7	PENISCOLA	14:34
8	ALCALA	12:36

Benicarló presenta una guia d'acollida i recursos per a l'arribada d'estrangers Mitja dotzena de persones rep un diploma per realitzar cursos d'orientació sociolaboral

text REDACCIÓ

Els estrangers que arriben a Benicarló tindran recopilats en una guia tots els recursos que existeixen a la seva disposició per a afrontar el repte de la immigració. La guia, editada en dos idiomes de l'autonomia, en àrab i romanès vol ser una eina útil que els faciliti els primers passos als nousvinguts. Entre altres coses recull els drets i deures de les persones estrangeres, aspectes jurídics, l'empadronament, l'educació, sanitat, ocupació i formació, serveis socials, cultura i esports, entitats i telèfons d'interès. En els últims anys Benicarló disposa de l'oficina AMICS (Agència de Mediació per a la Integració i la Convivència Social), que compta amb el suport de Generalitat, Unió Europea i Ministeri de Treball, que acaba de renovar el conveni amb el Consistori davant els resultats positius de la seva actuació. En col·laboració amb entitats com Cruz Roja, s'han realitzat tallers d'acostament cultural, xerrades, suport social, traducció de documents i resolució de conflictes, van explicar Paca Àvila i Laura Campos, tècniques de Amics.

L'alcalde de la localitat, Marcelino Domingo, va felicitar a totes les persones que ajuden i aporten el seu treball i va desitjar que la guia "sigui una eina útil per a una convivència efectiva i fructífera". Posteriorment van lliurar diplomes a alumnes de cursos d'orientació sociolaboral.

Visita fructífera de la Conselleria d'Educació

text REDACCIÓ

Han visitat Benicarló el director general d'Ordenació i Centres Docents, Francisco Baila, acompanyat del director territorial d'Educació, Santiago Campo, i altres càrrecs educatius de la Conselleria per abordar la planificació educativa del municipi.

Els terrenys del Col·legi Número 4, les obres del Ródenas o les reformes del Ramon Cid i del Joan Coromines han estat alguns dels temes que s'han tractat a la reunió. Pel que fa al Ródenas, Francisco Baila ha anunciat que les obres està previst que s'acaben el setembre de 2008, mentre que la Conselleria s'ha compromès a presentar aquest mes de febrer el projecte de reforma de l'IES Ramon Cid, que inclourà 24 unitats d'ESO, 6 unitats de Batxillerat i 8 unitats de cicles

formatius. A més, també hi haurà menjador i vivenda per al conserge. Segons les previsions de Conselleria, les obres podrien començar aquest mateix any. Pel que fa al Coromines, les obres de millora començarien a finals de 2009 i inclourien 12 unitats d'ESO i 6 de Batxillerat. Sobre el Col·legi Número 4, l'Ajuntament ha comunicat a la Conselleria l'estat de tramitació dels terrenys. Actualment, el pla parcial del Sector 7, on s'ubicarà aquest nou centre, està en exposició pública. Un cop passat aquest període, es farà el projecte de reparcel·lació i, seguidament, el projecte d'urbanització. Finalment, també s'ha parlat de la creació d'una Escola d'Educació Infantil Municipal de 0 a 3 anys, que anirà a càrrec de l'Ajuntament, tot i que la Conselleria també s'ha compromès a aportar subvencions.

Sanmartín (PSPV): "La Generalitat ralenteix els diners per endarrerir l'entrada en vigor de la Llei de dependència"

El diputat autonòmic i secretari comarcal del PSPV-PSOE, Adolf Sanmartín, va acusar ahir al PP valencià d'amagar o ocultar les transferències del Ministeri de Treball a fi de donar la imatge que el Govern no inverteix a la Comunitat. Amb aquest mateix objectiu va assegurar que el PP ralenteix o endarrerix premeditadament l'aplicació de la Llei de la Dependència, no convocant el Consell Interterritorial de la Dependència, el que margina als ajuntaments i retalla les partides pressupostàries a les quals s'hauria de plantar cara amb el principi de coresponsabilitat financera.

En aquest sentit va recordar que els pressupostos de l'Estat contemplan 85 M € d'inversió per a l'autonomia i que la Generalitat hauria de pressupostar la mateixa quantitat quan tan sols apareixen dues terceres parts. Per al diputat i secretari comarcal socialista "s'aprofiten *torticerament* d'una llei per a destinar diners a altres necessitats ja cobertes per la Generalitat, mentre que paral·lelament es deixa sense efecte la creació de noves places per a dependents o la contractació de auxiliars domiciliaris, per exemple".

EL MÀRQUETING DEL BIÒXID DE CARBONI

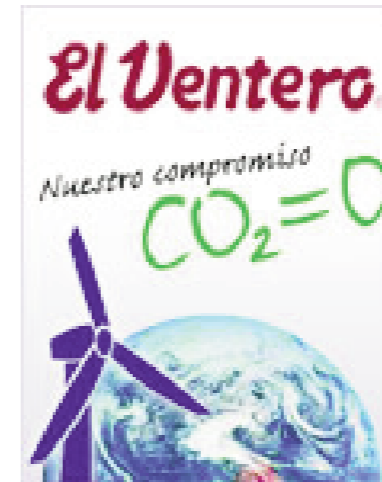
Les empreses empen tot un conjunt de tècniques, el màrqueting, per a comercialitzar els seus productes: publicitat, promoció i sistema de vendes, relacions públiques... La publicitat és, sense dubte, la més important d'elles. Durant una bona part del segle XX, la publicitat es dedicava a informar de les característiques dels productes, des de fa unes dècades pretén crear una imatge de marca, associant-la a uns valors o accions apreciats pels clients: l'esport, la solidaritat, la família, l'amistat, el Nadal... No és d'estranyar que la publicitat utilitzi el canvi climàtic ja que la majoria de la societat té assumida la importància d'aquest fenomen.

Si comprem formatge del grup Forlasa –el Ventero, Gran Capitan, Cigarral...– podem llegir que "Nuestro compromiso CO2 = 0" i que aquesta empresa genera més energia renovable que la consumida per a elaborar els seus productes; a la seva web s'amplia la informació, afegint que "la utilització d'energia eòlica, hidràulica i solar fa possible que es pugui fabricar el formatge El Ventero deixant d'emetre a l'atmosfera 50.000 tones de CO2". El grup Forlasa ho aconsegueix gràcies a la seva filial Renovalia, propietària d'un parc eòlic i fotovoltaic. Cal pensar que l'energia elèctrica s'obté majoritàriament de combustibles fòssils i s'allibera 0,35 kg de CO2 per quilovolt-hora produït. Renovalia genera tanta energia elèctrica renovable com la total consumida i així, almenys en teoria, es compensa la producció de CO2.

La companyia Volkswagen ha posat al mercat el model Polo BlueMotion de baix consum. Per cada vehicle venut, plantarà 17 arbres a la Serra de Segura (Castella la Manxa) que fixaran les prop de 5 tones de CO2 que emetrà el cotxe en 50.000 km. Si la distància mitjana recorreguda anualment és d'uns 20.000 km, Volkswagen "compensarà teòricament", un 25% de la vida del cotxe. Però aquest emet CO2 des que comença a moure's i, en canvi, els arbres en fixaran durant la seva vida, amb el perill que un incendi forestal pugui alliberar-lo a l'atmosfera.

Moltes altres empreses, com la cadena de cafeteries Starbucks, han triat una altra opció: la compra de crèdits de carboni per compensar les emissions que produeix el seu funcionament. Aquesta alternativa forma part dels Mecanismes de Flexibilització del Protocol de Kyoto. Aquest acord internacional té per objectiu la reducció d'emissions dels gasos responsables del canvi climàtic. Els països desenvolupats es comprometen a reduir les seves emissions globalment en un 5,2%, respecte a les de 1990, per l'any 2012. Sobretot ho han de fer amb estratègies d'estalvi i ecoeficiència energètiques, i amb la substitució de fonts d'energia fòssil per altres "netes".

El protocol contempla, de forma complementària, mecanismes de flexibilització per facilitar als països desenvolupats l'assoliment dels objectius. A saber, són el

comerç d'emissions, l'aplicació conjunta i els mecanismes de desenvolupament net (MDN). La Unió Europea (UE) ha regulat amb la Directiva 2003/87/CE les emissions dels sis sectors econòmics que més CO2 alliberen: generació elèctrica, refi de petroli, papereres, cimenteres, siderúrgia i ceràmica. Els estats atorguen a les empreses uns drets d'emissió d'una sèrie de tones de CO2; si per millora tecnològica es deixen d'emetre una quantitat de tones, disposaran d'una xifra equivalent de crèdits de carboni (1 crèdit = 1 tona de CO2) que podran vendre a altres empreses. El comerç d'aquest tipus de

crèdits de carboni sols podrà fer-se entre països desenvolupats.

Amb l'aplicació conjunta i el MDN, es generen crèdits de carboni a partir de projectes -parcs eòlics, sistemes industrials eficients, reforestacions, mihidràulica...- que eviten emissions de CO2. Els MDL pretenen afavorir la transferència de tecnologia "neta" des dels països industrialitzats als d'en vies desenvolupament. Per exemple, un parc eòlic al tercer món genera uns crèdits de carboni per les tones de CO2 que s'emetrien en una tèrmica que produísca igual electricitat. Són comprats pels països industrialitzats per assolir els seus objectius de reducció del Protocol de Kyoto.

Ja han aparegut empreses intermediàries, evidentment del primer món, per promoure la generació de crèdits de carboni amb projectes al tercer món i per a vendre'ls als països desenvolupats o a les seves empreses. La líder mundial és Ecosystems Group, empresa fundada a 1997 –any d'aprovació del Protocol de Kioto– amb unes 20 oficines arreu del món i que controla més de 20% de crèdits de carboni dels MDL. Moltes empreses que no estan obligades per llei, o institucions estan adquirint aquests crèdits per millorar la seva imatge. A la web www.ceroco2.org de la Fundació Ecologia y Desarrollo, podem adquirir crèdits de carboni per compensar 5 tones de CO2 per 50 €, les emissions domèstiques anuals d'una família amb desplaçaments de 10.000 km.

S'estan constituint mercats de crèdits de carboni semblant als mercats financers on es compraran i es vendran els diversos tipus d'aquells. Semblava que la crisi ambiental, en concret el canvi climàtic, obligaria al sistema capitalista globalitzat, basat en el consumisme massiu, a canvis profunds, però no, ho està digerint de forma "eficient". Els rics podem seguir emeten CO2 sempre que tinguem diners per compensar-ho. I el tercer món rebrà la nostra "solidaritat ambiental" que ens permetrà seguir consumint. Com deia una lletra del grup punk basc "hi ha que veure com funciona el sistema, us felicito i us dono l'enhorabona".

Pere Bausà

NACIONALS?

text JOSEP IGUAL

Les nacions necessiten ben sovint reforçar-se els fonaments amb mites i llegendes. Alguna cosa d'això raonava el nostre Joan Francesc Mira en aquell lúcid assaig dels vuitanta: "Crítica de la nació pura"(Edicions Tres i Quatre").

Ja se sap que les estructures de poder són ben capaces de deglutir i reciclar qualsevol cosa, fins i tot als seus fills més díscols. En aquestes operacions de potents sucus gàstrics sovint també hi fan cap els escriptors.

No cal trencar-se massa la closca per advertir, per exemple, que Miguel de Cervantes és ja un ferm patrimoni nacional espanyol universalitzat. Però la realitat ens demostra que qui s'emportava el gat a l'aigua en temps cervantins era Lópe de Vega, que sabia com remoure el butxacot del "vulgo necio". Cervantes, en puritat, era un marginal. I va seguir sent-ho durant segles. La influència de la seua gran novel·la (que en la segona part inaugura la modernitat narrativa), va ser més alta en el món de les lletres anglosaxones i europees que en les ibèriques. Sense anar més enrere en el temps, a tots aquells de la "Generación del 98", Cervantes els deixava bastant freds. Malgrat la seua "Ruta de don Quijote", Azorín componia els seus retauls de fines minúcies a la llum dels moralistes francesos. Unamuno estava decidit a ser el més contradictori i avorrit nietzscheà peninsular. I a Baroja, les flamarades imaginatives de Cervantes li passaven a l'alçada de l'estratosfera, molt per damunt la seua taula de camilla.

No, normalment els escriptors "nacionals" generalment no responen a la mitjanía ciutadana del seu temps, i les seues biografies, malgrat els convenients afaitats, ens parlen de "maudits", de marginals autèntics, que és el que normalment sol ser un escriptor, perquè sol tractar-se de personalitats en "conflicte" amb la seua societat i fins el món sencer. La gent sense cap conflicte no sent la menor necessitat de tacar paper, i si ho fa, allò és pura confitura amable, i avall que fa baixada.

A casa nostra també hem vist operacions semblants. L'hermètic, cultíssim i altíssim Salvador Espriu va suportat, amb incòmoda perplexitat, com l'entronitzaven a l'honorífic càrrec enutjós de poeta nacional. Això sí, amb algunes dissidències, perquè el seu "La Pell de Brau" arribava tot just a la idea federalista sobre Shepharad; però allò, en la llarga nit franquista, ja era prou i molt, lògicament. Més tard, la torxa li va passar a Miquel Martí i Pol, que en alguns lúcids poemes civils pensava el país i les

Quadern Ondulant

pròpies renúncies que l'havien debilitat, sense deixar d'albirar esperances. Però ni Espriu ni el de Roda de Ter representaven, ni de lluny, la mitjanía de la ciutadania nacional. Els qui sí que connectaven més amb l'esperit general del país i el seu temps eren Josep Pla i Josep Maria de Sagarra, però la *intelligentsia*, durant moltes dècades no trobava la manera d'adobar-los la biografia heterodoxa.

A Naguib Mahfuz, en morir-se li van fer un funeral d'estat forces properes —o bessones— a les que l'havien fet patir tant (fins a l'atemptat). Això, de vegades també ho fan els poders "nacionals", si cal: segrestar cadàvers després d'haver-los gairebé produït, en unes jugades ben vomitives, això sí, reescrivint a corre-cuita la biografia del mort.

Per molt que s'ho creguen i ens ho facen creure, resulta que no, que Shakespeare, en els seus dies, només es representava —amb penes i treballs— ell mateix i el seu angle de visió. Escriptors nacionals? Astúcies, jocs de mans poderosos.

més tafaners...

Una pica en ... Vinaròs

Segons hem pogut saber, de fons ben informades, Castelló Nord Televisió s'ha quedat amb els drets d'imatge dels carnaval de la nostra ciutat veïna del nord. I és allò mai vist. Tota una pica en Flandes. De tota manera coneixent-los no seria d'estranyar que volgueren fer alguna pirula com quan *lo* de la seu de la comissaria de policia. Estarem a la guai.

Fira de Sant Antoni (1)

Van desaparèixer tots el contenidors de la brossa en 300 metres a la contornada de la Fira de Sant Antoni. Semblava que havia passat una bufada de vent i se'ls havia endut tot. Allí que veus la gent passejant amb la bossa de la brossa, com qui no tenia altra cosa que fer. Semblava una processó de desfets.

Fira de Sant Antoni (2)

Un tafaner que també va patir els efectes d'allò de dalt va comentar a la resta del conclave tafaneril que un

ciutadà exemplar, que també anava amb la "bossa" a la ma, li va preguntar on era la casa de l'alcalde. Vostés mateixos perquè demanava l'adreça.

Fira de Sant Antoni (3)

És curiós però, a banda dels de sempre, cotxes, tractors, xemeneies ... Hi havia uns que sempre repeteixen a totes les fires. La medieval de Nadal, la medieval de festes, l'alternativa, la de Sant Gregori. Si arriben a estar una mica més prop d'eleccions fins i tot repetirien els partits polítics!

Oerero a la tele.

"El peix va barato perquè la gent no sap menjar-lo. Perquè el peix té espines. Els únics que no tenen espines són la sépia i el polp". Altres com la canana, el calamar, les figues, ... tampoc en tenen. De tota manera, tots estos, són peixos?"

Xiruca, eterna joventut

Ja sabem que açò que direm ara li tocara dir-lo al lector, però no ens podem estar de promocionar-ho. I és que aquesta gent que fa els passejos de Xiruca o no els

passa el temps o han descobert l'eleixir de l'eterna joventut. Semblaria com si hagueren estat congelats deu anys i aparegueren ara de sobte. Perquè segons resava en el seu article els que sortien a la foto havien fet l'última activitat al desembre del 97. I és que si la foto que surt a La Veu és del 97, nosaltres els vam veure fa dos dies i ... estaven iguals! Potser el descobriment del segle!

Suport a la TV3

Els tafaners ens alegrem que als que volen treure la TV3 de circulació, ací al País Valencià, els haja sortit el tir per la culata. Almenys a Castelló. Un jutjat li ha dit a la Genialitat que no correspon tancar el repetidor del Bartolo. Entre d'altres arguments diu que ho ha de dir el TSJPV. I a més dona consistència a l'argument d'ACPV que indica que Canal 9 i Punt 2, també emeten fora del seu territori sense cap llicència. I ningú els ha tancat res. I és que aquesta gent del PP de València no té vergonya ni la coneix.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Nova mare

Els tafaners volem donar-li la nostra més cordial enhorabona a la regidora Shara Vallés (PP) pels seu feliç nadó. Que el disfrute.

Llanera

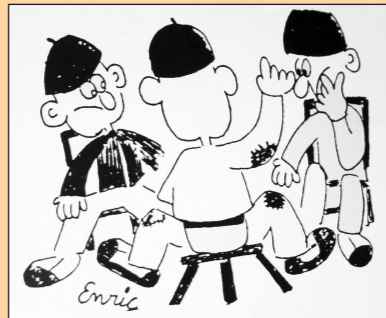
Quin patiment tenia la dona. I és que després d'escoltar la notícia, la dona en qüestió, tota esglaiada ella, allí que se'n va anar a veure si la crisi immobiliària havia afectat a la seua tenda habitual. Va respirar tranquil·la al veure que estava al seu lloc.

Grande o no grande ...

Els tafaners estem preocupats per l'augment de simbologia, "molt discreta", als edificis públics o emblemàtics. Recorden quan al convent-museu en l'època del exregidor Flos, li van ficar bombetes de colors com si fos un ...? O també quan van pintar la façana de verd pistatxo amb un rètol ben discret del "Comité de àrbitros" a sota de l'arc de l'antic ajuntament? Doncs, continuant amb la mateixa línia escandalosa ara, on abans hi era la biblioteca, ara reconvertida en jutjat de pau, tornen a fer el mateix. Un escut d'Espanya, ben gran i discret, dona la benvinguda a qui necessita d'aquests serveis. I és que al PP això de fer-se notar sempre li ha agradat. Encara que siga embrutant els edificis públics.

Escàndalo, es un escandalo(1)

La que va protagonitzar l'inefable Manolito el cortijero, davant la concurrència d'autoritats i comerciants, en la

com diuen els seus, "a buen entendedor ..."

Carxofa queixosa

Segons hem pogut replegar els tafaners, via orella, els restauradors també es queixen perquè muntar la paradeta de la fira carxofera no els surt a compte. Són molts els preparatius, i la despesa, i poc el benefici, diuen.

Carxofa queixosa (2)

També hem pogut replegar les "lloances" dels consumidors pel fet que els preus dels menús de la setmana carxofera són tan "assequibles". La mitjana supera els quaranta euros. Més de 6.500 de les antigues pessetes. Ja poden repartir carxofes d'or!

L'alcalde Domingo no para

Es veu que des de que van començar les festes de Sant Antoni, vol imitar Mundo, està a

Escàndalo, es un escandalo(2)

I després del mòbil va arribar la seu venjança dialèctica, quan es va ficar a despoticar contra l'ajuntament, indicant-li molt correctament, això sí, que " a vore si ara que manen los nostres no mos tractaran com mos tractaven els altres". Ei,

tots els llocs. Des d'ací li recomanem un poc de descans o que delegue en al resta de regidors un poquet més. A veure si li agafarà un *yu-yu* i, quan no li arriben les subvencions, no podrà barallar-se amb els del seu partit. Els benicarlandos necessitem un alcalde amb pebrots.

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Una altra setmana al peu del canó. M'he fet el propòsit de maleir-ho tot tots el dies que em pose davant el teclat per tal d'omplir de lletres la pantalla de l'ordinador escrivint aquesta secció. Això ho faig perquè vull que tothom siga conscient que ja estic fins els collons de la frase inicial, de mirar cada setmana per quin número anem i de llegir-me la revista fins als números de pàgina i els anuncis. Ja es podria animar algun altre lector anònim i agafar el relleu, que a aquesta casa només hi ha censura quan algú tracta de publicar explícites imatges d'evidents postures i/o actituds clarament atemptatòries a la sensibilitat de persones amb una determinada educació. Així que a vore qui és el xulo que té nassos d'escriure alguna setmana i descarregar els que estem més cremats que el cendrer d'un bingo. Perquè aquesta secció hauria de ser oberta, i que cada lector donara la seua opinió alternativament. Per exemple, si aquesta revista la lligen vint persones, i d'eixos vint la meitat estarien disposats a fer-ho, jo només hauria d'escriure cada dos mesos i mig i seria molt més feliç, guanyaria en qualitat de vida, i només estaria de mala òstia cinc vegades a l'any en lloc de cinquanta. Vinga, va, a vore si corre la veu i tots es llancen en tromba a criticar, que d'això es tracta.

Com per exemple aquesta setmana, que apareixen quatre fotos i un tema de la setmana dedicats al poble del costat. Anem per parts. El contingut del text s'ajusta estrictament a la realitat, i no es pot objectar res a cap de les afirmacions que conté. S'ha de reconèixer que han sabut vendre el seu producte i s'ho han emportat tot davant la passivitat dels diferents dirigents polítics comarcals i, el que és pitjor, amb la complicitat manifesta d'alguns benicarlandos, i molt especialment d'aquells que haurien pogut evitat-ho, com ara

l'impassible diputat autonòmic senyor Mundo. Com que ara ja feia temps que no parlava d'ell, diré que m'he autopsicoanalitzat i he arribat a la conclusió que li tinc enveja. Jo voldria tindre la seua facilitat per a parlar sense dir res, per a cobrar el que cobra ell, per a fer la feina que fa ell... Què farem? A més a més té l'avantatge que ningú no li passa comptes i vota allò que li diuen que ha de votar. No li cal gastar temps ni llegir lleis ni reglaments, ni a pensar si ha de votar sí o no. Quan siga gran jo vull tindre la feina de Mundo i la pensió que li quedarà quan es jubile. Seguint amb això de les fotos, la de la portada és una mostra del més genuí producte vinarossenc, tant en tamany, en color com en el detall de la cua, on es pot apreciar clarament la imatge de l'escut de la ciutat de la qual són originaris.

Ja era hora que algú es dedicara a recopilar informació sobre els grups de rock al nostre poble. Era un dels tants temes de la petita història local que quedaven pendents i del que encara hi ha molts de testimonis. Algun dia algun valent hauria de plantejar-se, si no s'ha fet ja, fer alguna cosa sobre la repressió franquista. Potser siga massa prompte perquè algunes ferides encara deuen estar obertes malgrat els anys que han passat.

Bausà ens torna a parlar sobre el canvi climàtic. No sé per què perd el

temps. Si Rajoy ja va dir que un primo suyo le ha dicho que això no existeix, que és una enganyifa. Jo també em crec al primo de Rajoy, que deu ser molt llest quan ha convençut una persona tan intel·ligent i amb una visió d'Espanya tan espanyola i cañí. Somos la leñe.

Molt bo el còmic, com sempre. Aprofitant que aquesta setmana es parla tant a la seua revista del poble del costat, allà els reis sí que van vindre d'occident i es van dirigir als privilegiats xiquets de la capital comarcal en la llengua de Cervantes. Enguany els hem guanyat en això i també en natació, que he llegit que els hem fotut la copa de natació que es va disputar al seu port... a tretze graus. Quin fred!

Això hauria d'anar a l'espifiada, però ja tant em fa. Ja està bé de perdre el temps amb esports minoritaris i passar per alt les grans fites del totpoderós Benicarló Onda Urbana, que malgrat tot, s'ha classificat com a cap de sèrie per a jugar la copa del Borbó. Això ho he sentit jo no sé on.

Sense que siga un precedent, m'he llegit fins i tot la crònica dels del futbol. La foto de la tribuna, absolutament depriment. Però que Josvi pose nuestra requión quan els futbolistes salten al camp, és ja de jutjat de guàrdia. Per això van perdre el partit.

Pansint la carxofa

Certament la polèmica que ha esclatat sobre la festa de la carxofa i qui té l'exclusivitat dels seus actes no està deixant indiferent ningú. Primer la qüestió "dels Coromines", com l'han batejat alguns, perquè aquest xavals del mòdul de cuina, diu algun que altre restaurador, fan competència deslleial al oferir les seues obres culinàries a la gent a uns preus tan assequibles. I per altra banda els comerciants de la ciutat que volen aprofitar eixe dia per obrir portes i, també, aprofitar, valga la redundància, la gran quantitat de gent que el dia de l'exposició gastronòmica visita la nostra ciutat, cosa que sembla no agrada a alguna gent del sector gastronòmic.

Estaria bé que algú, des de l'administració, promotora d'aquests actes, ficara una mica de seny en tot aquest despropòsit de crítiques que no beneficien ningú. Certament, els restauradors, són els que porten el pes de la festa, sobretot perquè, no cal oblidar-lo, és gastronòmica i ells, amb els seus plats, li donen gust i color a l'esdeveniment. Però això no lleva que es pogueren incorporar noves idees que aportaren més vitalitat als actes i rebaixaren els costos, que diuen, tenen els restauradors. Així, els tiquets que sortegen els comerciants de la ciutat perquè la gent pugui gaudir d'aquest menú, de manera gratuïta, també ajuden a la seua difusió.

618

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Igualment, les crítiques als joves i futurs cuiners del Coromines, perquè aquests facen els seus plats i els oferisquen a preus assequibles estan completament fora de lloc. Primera perquè ells també són part integrant i activa d'aquesta festa i, per tant, també poden oferir els seus productes al preu que consideren. I segon, i ací arribem al quid d'una qüestió que està en boca dels consumidors benicarlandos, els preus

que els restauradors fiquen als seus menús durant aquests dies de festa culinària. No ens enganyem, la majoria de la gent considera desmesurats els preus que es paguen per uns menús, certament elaborats, però que superen amb escreix la majoria dels que et pots trobar, en qualsevol cap de setmana normal o quan tries a la carta.

És clar que els interessos econòmics, lògicament, són importants pels restauradors però no són els únics, perquè no ens equivoquem la pretensió última no era la promoció de la nostra hortalissa per antonomàsia? Doncs, més d'un s'ho hauria de fer mirar perquè, amb aquest ritme de pujada de preus, al final aconseguiran que la gent no vaja als restaurants i ... A vuere si al final acabarem pansint la carxofa ... d'or.

De tota manera que vostres la gaudisquen.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte: Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remeta el primer exemplar de la subscripció.

Carxofa:

Un grapat de carxofes ecològiques per a la nova revista Brots, que no Bords, dedicada íntegrament a l'agricultura local. Això és una bona iniciativa. Us felicitem per la idea. De passada també felicitem als productors de garrofes ecològiques i animem a tots els agricultors a treballar el camp de la manera més natural possible i sostenible.

Panissola:

Una panissola plena de *gramoxone* per al qui va tenir la desafortunada idea de posar a la fira de Sant Antoni una paradeta on els xiquets s'entrenaven en les arts de la guerra disparant a un maniquí de forma humana. Mentre pares i educadors intentem donar una educació per a la pau, algun "il·luminat" de la fira de Sant Antoni ens prepara per a la guerra.

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
 XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
 RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
 JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
 SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
 J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
 SAMARUC
 Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
 964 475698
 ©COPISTERIA GRÈVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.